FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1919

av den 8 november 2019

om fördelning av fiskemöjligheterna enligt protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien ([1]) (nedan kallat *avtalet*), godkänt genom rådets förordning (EG) nr 1801/2006 ([2]), trädde i kraft den 8 augusti 2008.

(2) Protokollet till avtalet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet, som trädde i kraft samma dag för en period på två år, har ersatts flera gånger.

(3) Det protokoll till avtalet som nu är i kraft ([3]) (nedan kallat *protokollet*) löper ut den 15 november 2019.

(4) Den 8 juli 2019 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Islamiska republiken Mauretanien i syfte att ingå ett nytt partnerskapsavtal om hållbart fiske och ett protokoll om genomförande av det avtalet.

(5) I avvaktan på att dessa förhandlingar slutförs har kommissionen på unionens vägnar förhandlat fram ett avtal genom skriftväxling om förlängning med en period på högst ett år av protokollet (nedan kallat *avtalet genom skriftväxling*). Förhandlingarna ledde till att skriftväxlingen paraferades den 4 september 2019.

(6) I enlighet med rådets beslut (EU) 2019/1918 ([4]), undertecknades avtalet genom skriftväxling den 13 november 2019.

(7) Metoden för fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna bör fastställas för den period då förlängningen av protokollet är tillämplig.

([1]) EUT L 343, 8.12.2006, s. 4.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1801/2006 av den 30 november 2006 om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien (EUT L 343, 8.12.2006, s. 1).

([3]) Protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien för en period om fyra år (EUT L 315, 1.12.2015, s. 3).

([4]) Rådets beslut (EU) 2019/1918 av den 8 november 2019 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Mauretanien om förlängning av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien, vilket löper ut den 15 november 2019 (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

(8) I enlighet med artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 ([5]) ska kommissionen, om det framgår att de fiskemöjligheter som tilldelats unionen enligt ett protokoll inte utnyttjas fullt ut, ska kommissionen underrätta de berörda medlemsstaterna och be dem bekräfta att de inte utnyttjar fiskemöjligheterna. Om inget svar inkommit före utgången av den tidsfrist som ska fastställas av rådet vid ingåendet av det hållbara fiskepartnerskapsavtalet ska detta anses vara en bekräftelse på att den berörda medlemsstatens fartyg inte fullt ut utnyttjar sina fiskemöjligheter under den angivna perioden. Denna tidsfrist bör fastställas.

(9) Denna förordning bör tillämpas från och med den dag då avtalet genom skriftväxling börjar tillämpas provisoriskt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fiskemöjligheter

1. De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Mauretanien ska, för den period då förlängningen av protokollet är tillämplig fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) Kategori 1 – Fartyg som fiskar efter kräftdjur utom languster och krabba:

Spanien	4 150 ton
Italien	600 ton
Portugal	250 ton

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 25 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

b) Kategori 2 – Bottentrålare (ej frysfartyg) och bottenlångrevsfartyg som fiskar efter senegalkummel:

Spanien	6 000 ton

Vid ett och samma tillfälle får maximalt sex fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

c) Kategori 3 – Fartyg som fiskar efter andra demersala arter än senegalkummel, med andra redskap än trål:

Spanien	3 000 ton

Vid ett och samma tillfälle får maximalt sex fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

d) Kategori 4 – Notfartyg för tonfiskfiske (12 500 ton – referensfångstmängd)

Spanien	17 årslicenser
Frankrike	8 årslicenser

e) Kategori 5 – Spöfiskefartyg för tonfisk och ytlångrevsfartyg (7 500 ton – referensfångstmängd)

Spanien	14 årslicenser
Frankrike	1 årslicens

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

f) Kategori 6 – Frystrålare för pelagiskt fiske:

Tyskland	12 560 ton
Frankrike	2 615 ton
Lettland	53 913 ton
Litauen	57 642 ton
Nederländerna	62 592 ton
Polen	26 112 ton
Förenade kungariket	8 531 ton
Irland	8 535 ton

Under den period då förlängningen av protokollet är tillämplig ska följande kvartalslicenser innehas av medlemsstaterna:

Tyskland	4
Frankrike	2
Lettland	20
Litauen	22
Nederländerna	16
Polen	8
Förenade kungariket	2
Irland	2

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen för den händelse att vissa licenser kan ställas till andra medlemsstaters förfogande.

Vid ett och samma tillfälle får maximalt 19 fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

g) Kategori 7 – Fartyg för pelagiskt fiske, utan frysanläggning:

Irland	15 000 ton

Om dessa fiskemöjligheter inte nyttjas ska de överföras till kategori 6 i enlighet med fördelningsnyckeln för den kategorin.

h) Kategori 2a – (Frys-)trålare som fiskar efter senegalkummel:

Spanien:

Senegalkummel	3 500 ton
Bläckfisk	1 450 ton
Sepiabläckfisk	600 ton

Vid ett och samma tillfälle får maximalt sex fartyg i denna kategori befinna sig i mauretanska vatten.

2. Den tidsfrist som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) 2017/2403, inom vilken medlemsstaterna ska bekräfta om de inte fullt ut nyttjar de fiskemöjligheter som beviljats enligt protokollet ska vara tio arbetsdagar från den dag då kommissionen underrättar dem om att fiskemöjligheterna inte nyttjas fullt ut.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den dag då avtalet genom skriftväxling börjar tillämpas provisoriskt.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2019.

På rådets vägnar
L. ANDERSSON
Ordförande